

Rabconek

Časopis žiakov Základnej školy s materskou školou v Rabči

Mikuláš

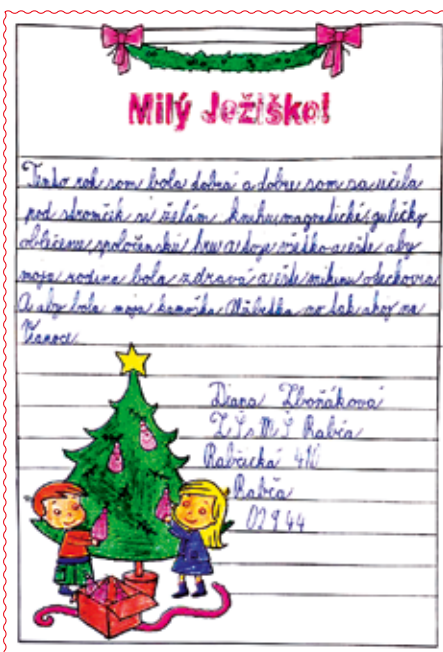
Dnes na sviatok Mikuláša sme prišli do školy oblečení v červenej farbe. Prišiel k nám čert aj s Mikulášom a dostali sme lahodné čokoládky. Spolu so spolužiačkou sme urobili nástenku so zimnou tematikou. Zvyšok času sme sa venovali hrám.

Tento deň sa mi veľmi páčil.

Sarika Pilarčíková 4.B

Na Svätého Mikuláša sa mi páčilo, že sme sa neučili. Páčilo sa mi, že sme sa s ním mohli stretnúť. Páčilo sami, že sme sa smiali, keď čert zobral Petra do vreca a pomaloval nás.

Richard Vnenčák 4.B

Aj takto deti vnímajú deň, ktorý slávime tradične každý rok.

V liste pre Ježiška sa učia poďakovať za všetko, čo majú a formulovať svoje prania na Vianoce. Snažíme sa dať im priestor, aby sa mohli vyjadriť aj písomne, aby si cibrili svoj pravopis a štylizáciu. Možno ešte urobia pár chýb, ale tie nás posúvajú dopredu. V týchto textoch im to neopravujeme, nech majú radosť z toho, čo vytvorili.

Ako sme piekli medovníky

Ako prvý krok sme rozvaľkali cesto. Stop a pustili sme sa do vyrezávania. Ale chceli sme aj zložiť. To bol problém, pretože sme skoro všetky zjedli. Keď sa vybrali z trúby. Takže sme piekli ďalšie. Ale aj tak sme ich zase zjedli. Ešte raz, ale to sme už začali zložiť. Boli také chutné ! A to sa čudujem, že som to do seba napchala.

Mária Tomčíková 3.A

Piekli sme medovníčky, bolo to super. Keď som prišiel domov, medovníčky neboli. Bolo to super.

Paľko Kocúr 3.A

Bol piatok v škole, bol som šťastný, lebo sme šli piecť medovníčky. My chlapci sme boli lepší kuchári ako dievčatá. Na konci sme zdobili medovníčky a fotili sme sa.

Samuel Skurčák 3.A

Ako prvé sme išli do kuchynky a rozvaľkali sme cesto. Potom sme vykrajovali a dali do rúry. Keď sme ich vytiahli, tak sme išli zložiť.

A hotovo.

Tereza Kudjaková 3.A

Modlitbička

Pane Bože, pomáhaj mi
na dnešnej písomke,
lebo sa veľmi bojím.
Stoj pri mne v ťažkej chvíli,
chcem, aby všetko dobre dopadlo.

Marek Jančo, 8.A

Modlitba k Bohu

Pôjdem všade, kam len chceš,
keď ma správne navedieš.
Zlom tú pýchu, závisť, zlosť,
nechaj kvitnúť láskavosť.
Pomôž rozhodnúť sa správne,
nech moje životy nie je márne.

Richard Jašák, 8.A

Vlastné modlitby

Prosbička

Ďakujem Ti, Pane, za mamkyne
a ockove zdravé dlane.
Dobre sme si vymodlili,
aby tu s nami ešte dlho žili.

Vzácné rady nám dávajú
a v živote nám pomáhajú.
Za to všetko im ďakujem
a veľmi ich milujem.

Dobre mi ich ochraňuj
a prosím Ťa, vždy pri nich stoj.
Šimon Šurin, 8.A

MODLITBA

Ježiško, o zdravie ťa prosím
a šťastie nech so sebou nosím.
Nech láska rozkvitá na tomto svete,
nech samota a zlo nie je v rozkvet.

Pikošová Vanesa 8.A

Modlitba za zajtrajšok

Nech zajtra opäť slnko svieti.
Nech šťastné sú všetky deti.
Nech zdraví sme ako buky.
Modlím sa a spínam ruky.

Dominika Chutňáková, 8.A

POSOLSTVO K VIANOCIAM

Toto najvznešenejšie obdobie nás núti sa zamyslieť, kto vlastne prichádza na Vianoce. Advent je prípravné obdobie a trvá štyri týždne do Vianoc.

Čakať však neznamená nič nerobiť, ale skutočne pripraviť svoje srdcia na príchod Ježiša do našich životov. Čas očakávania je treba (a dnes i veľká potreba) naplniť modlitbou, dobrými skutkami a počúvaním Božieho slova. V dnešnej dobe škúšok viery a vernosti Pánu Bohu nám pomôže, keď budeme k sebe solidárnejší, vnímavejší a súcitnejší k slabším, opusteným a ľuďom bez domova. Veľkým vzorom nám je v tom najvznešenejšia žena a Božia služobnica Panna Mária, ktorá prijala Božiu vôľu aj s utrpením za našu spásu. Táto žena nás pozbudzuje, aby sme

v tichosti a pokore srdca prijali skúšky viery a boli pozornejší k ľuďom okolo seba, pretože Pán Ježiš prichádza na svet pre všetkých ľudí.

Prajeme Vám milostiplné, pokojné a požehnané Vianoce a Bohom naplnený celý nový rok 2022.

To vám želá

KOLEKTÍV ZŠ S MŠ RABČA.

VIANOČNÝ PRÍBEH vytvorený deťmi

Tradícia tvorenia vianočného príbehu sa ešte len rodí.

Každý rok pred Vianocami chceme s deťmi vytvoriť svoj vlastný vianočný príbeh. A ktovie, možno za pár rokov vznikne aj naša kniha :D. On totiž vzniká tak, že jedna trieda vymyslí, o čom príbeh bude a napíše pár úvodných viet. Potom listí koluje po všetkých triedach prvého stupňa a každá trieda v ňom dopíše svoje pokračovanie. Ibaže na to, aby mohla pokračovať v príbehu, musí si prečítať, čo vymysleli spolužiaci pred nimi a nadviazať dej. Fantázii sa medze nekladú a múza môže úradovať. Tento rok nám vyšiel príbeh o vianočnom stromčeku, ktorý potešil celý svet. Dúfam, že sa vám bude páčiť.

Mgr. Hvolková

Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok

Do 4. ročníka celoslovenskej akcie „Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok“ sa tento rok zapojila aj naša škola.

Rodičia spolu s deťmi, ale i učitelia či ktokoľvek iný mohol priniesť do školy vianočný darček pre babičky a deduškov v domovoch dôchodcov, a tak im spríjemniť čas Vianoc, pohľadiť dušu, či vyčariť úsmev na tvári.

Ďakujeme za množstvo darčiekov naplnených vianočnými prekvapeniami, ktoré sa dostanú do náručia našich najstarších.

SWAP Burza šatstva

SWAP, zatiaľ síce neznámy pojem, ale krásna myšlienka, ktorá sa stala skutočnosťou už aj v Rabči.

A čo to vlastne je? Jednoducho – výmena oblečenia, ktorá sa v našej škole konala dňa 25. novembra. Priznajme si, väčšina z nás má skrine plné oblečenia, ktoré sme mnohokrát vôbec nemali na sebe, alebo sa nám prestalo páčiť, či nám nesedí. A práve takéto kúsky oblečenia, topánok, kabeliek či iných módnych doplnkov skončilo práve tu. Čisté, voňavé kúsky si našli nových vlastníkov, ušetrili sme planetu a rozbehli novú myšlienku, ktorej pokračovanie si snáď nájde aj na jar 2022 svojich priaznivcov pod názvom SWAP – JAR 2022. Nezabudnite! Veci, ktoré nenosíte, odložte a určite niekoho potešia. Ďakujeme všetkým, ktorí prišli a pomohli.

POSTUP DO KRAJSKÉHO KOLA TECHNICKEJ OLYMPIÁDY

Aj napriek tomu, že situácia s ochorením Covid 19 neumožňuje štandardné vzdelávanie na aké sme zvyknutí, väčšina súťaží prebieha v online priestore.

Výnimkou v súťažiach nie je ani olympiáda z techniky. Olympiáda prebieha štandardne v dvoch kolách. Prvé tvorí vedomostná súťaž a druhé praktická výroba zadaného výrobku. Nakoľko online priestor neponúka výrobu výrobku, je táto časť poňatá viac teoreticky.

Naši žiaci tak ako minulý rok zabojovali v okresnom kole o možnosť postúpenia do krajského kola. Poctivá príprava žiakov v oboch kategóriách priniesla svoje ovocie. V kategórii A, t.j. žiaci 8. a 9. ročníka, postúpila na krajské kolo víťazná dvojica v zložení Šimon Šurin (8.A trieda) a Oliver Randiak (9.C trieda). V kategórii B zastupoval našu školu Samuel Skočík, žiak 7.A triedy a aj on postúpil ako víťaz okresného kola do kola krajského.

Všetkým chlapcom gratulujeme a želáme veľa úspechov v krajskom kole.

Majstrovstvá Žilinského kraja žiakov a žiačok v šachu

Koncom novembra sa zmiešaná štvorica z našej školy zúčastnila na majstrovstvách Žilinského kraja v šachu pod záštitou Slovenského šachového zväzu.

Našu školu reprezentovali Eliška Skočíková 5.A, Samuel Skočík 7.A, Mariko Meško 7.A a Tomáš Svetlák 7.A. Tak

ako aj iné súťaže, aj táto prebieha v online priestore. Na každého súťažiaceho čakalo sedem z osemdesiatich štyroch súperov. V duchu fair play boli súper vyberaní počítačom na základe výkonnostného ratingu. Každému z našich šachistov sa podarilo minimálne dvakrát vyhrať, a tak reprezentovali našu školu vo výbornom svetle. Výsledky šachových partií zaradili našich žiakov do stredu štartového poľa. Pevne veríme, že s pribúdajúcimi skúsenosťami sa nám podarí prebojovať sa v šachových turnajoch na popredné miesta.

S PRÍCHODOM ZIMY SA ŠKOLA MENÍ NA SNEHOVÉ KRÁĽOVSTVO.

V každej triede, i na chodbách sa zjavia práce so zimnou tematikou. Dokonca aj na informatike deti tvoria vianočné pozdravy. Pretože v zime nás čakajú najkrajšie sviatky roka – Vianoce. Prajeme vám ich krásne a príjemné prežitie v kruhu vašich najbližších.

Mgr. Hvolková

INTERVIEW S DEDUŠKOM ALEBO BABIČKOU

V októbri – mesiaci úcty k starším – sme vyhlásili pre žiakov súťaž, v ktorej mali urobiť interview so svojim deduškom alebo babičkou.

Deti mohli využiť rôzne formy, ako tento rozhovor spracovať. Prišli nám naozaj zaujímavé práce. Presvedčili sme sa, že naši žiaci sú veľmi šikovní a kreatívni. Posielali nám práce písané na papier, vo forme prezentácií, zvukové nahrávky, ba dokonca aj vlastnoručne vyrobenú knihu s rozhovorom. Potešili nás aj peknými a zábavnými príbehmi, zaujímavými spomienkami.

Veríme, že spolu so svojimi starými

rodičmi prežili spolu krásny čas a zároveň sa dozvedeli mnoho vecí o minulosti. Súťažné práce sme odmenili peknými cenami. Ďakujeme deťom za ich krásne práce a starým rodičom za spoluprácu.

Vyhodnotenie súťaže: 1. miesto: Eva Kocúrová, 7.A; 2. miesto: Diana Pitáková, 5.B; 3. miesto: Ema Slovíková 4.C, Michaela Miškovičová 5.B, Rebeka

Šurinová 5.B, Tadeáš Korman 6.C, Barbora Jančová 6.C, Lea Pitáková 7.A.

INTERVIEW s mojou babkou

Moja babka sa volá Mária Jagnešáková, rodená Hrubjaková. Narodila sa 24. 4. 1958 v dedinke Oravská Polhora. Pochádza z dvanástich súrodencov.

Babka môžem s tebou spraviť interview?

Áno Evička a čo by si chcela vedieť?

Aké bolo vaše detstvo?

A čo ja viem Evička, dobre bolo, ale prísne bolo. Museli sme veľa robiť, ale aj veľa sme sa naučili.

Keď sme sa chceli hrať, hračku sme si museli najprv vyrobiť. Hrali sme sa vonku, na poli, nie ako teraz deti na mobiloch a zažili sme veľa zábavy.

Ako sa v tej dobe učilo?

Vstávali sme o tretej ráno, pogazdovovali, napásli kravičky, umyli sa a išli do školy pešo. Úloh sme mali málo a tie sme mohli robiť až večer, keď sme pogazdovovali. Učitelia boli prísni, ak niekto nepočúval, dostal tenkou paličkou po prstoch. Ja som chodila po deviaty ročník potom som šla pracovať do Nižnej.

Boli ste chudobní?

žili sme skromne, mali sme gazdovku, koňa, štyri kravičky, dve ovce, dva prasiatka, sliepky, husi, kačky a zajačiky. Museli sme pracovať aj na roli a obrábali sme ich ručne.

V akých podmienkach ste bývali?

Mali sme drevený domček, boli v ňom štyri izby. Kúpeľňu sme nemali, na záchod sme chodili vonku do drevenej latríny a kúpali sme sa v drevenej kadi. V jednej posteli spali štyria. Matrac sme mali naplnený ovsenou slamou, ktorú sme každú sobotu vymieňali a periny, vankúše mali naplnené husacím perím. Plachty vyrábala moja mama, najprv vypestovala ľan, upriadla nite a natkala plachty. Neskôr nám domček zhorel, kým sme postavili nový, bývali sme u mojej babky a u susedov.

Mali ste prísnych rodičov?

Museli sme byť poslušní, pozdraviť, učiť si staršieho. Keď sme niečo vyviedli, tak sme klačali na klátikoch, museli mať vystreté ruky, na nich držať klátiky, ale za to nás často nebili. Museli sme

všetko robiť poriadne. Pamätám si, ako raz dedko prišiel domov, opýtal sa, zem je umytá? A ja som mu odpovedala,

čo nevidíte? Za to, že to nebolo pekne umyté, že som mu odpyskovala, zobral vedro s popolom a vysypal ho po celej zemi. Musela som Evička zobrať raju, bačku a vyčistiť to poriadne.

Čo ste zvykli jedávať?

Mäso len v nedeľu. V týždni kapustu so zemiakmi, mrvenicu, zemiaky s mliekom, grísku, moskole, ryža na mlieku, polievky, guláš...

A Vianoce?

Prežívali sme ich pri jednom stole, bolo nás tam šesť. Na darčeky nebolo peňazí, ale mama nám napiekla plno buchiet. Na vianočnom stole sme mali rôzne jedlá, udeninky. Raz vyplo elektriku, keď ju zapli na stole neostalo skoro nič, každý potajomky niečo zjedol.

Keď ste boli starší kde ste sa chodili zabávať?

Na zábavu sme chodili na Slanú vodu, do Pavilónu v Rabči, kultúrneho domu v Oravskej Polhore. Tancovali, spievali, na harmonikách hrali. Mladí chlapi sa aj pobili. Tancovali sme vaječný tanec, čokoládový tanec, tak sa nazývali podľa likérov, ktoré nám pri tanci nalievali, no nemuseli sme vypiť.

Aká bola móda?

Nosili sa rôzne účesy, keď sme boli starší, nosili sa kučeravé vlasy, robili sme ich pomocou drevených natáčok a studenej vlny. Obliekali sa twistové nohavice, plisované sukne, trička, krátke šatôčky a vysoké korkáče.

Ako zvládali vaši rodičia toľko detí?

Moja mama bola doma, starala sa

o nás a otec pracoval na pile, ručne obrábali drevo. Keď sa vrátil z roboty, všetci sme spolu robili, na gazdovke, na poli. Neskôr, najstarší súrodenci pomáhali s mladšími a mama chodila do roboty na družstvo. Život bol ťažký, náročný, ale nás bolo dvanásť a bolo nám aj veselo.

Zažila si vojnu?

Joj Evička. Ja nie, ale moji rodičia prežili obidve svetové vojny, boli mladí, brali im dobytok, museli sa schovávať v lese

Mali ste rádio, televízor alebo telefón?

Mali sme magnetofón s platňami, neskôr čiernobiely televízor. Veľa susedov k nám chodilo pozeráť hokej lebo oni nemali televízor. To si mala vidieť keď dali gól, skákali, až postel zlomili. V dedine boli dve – tri pevné linky. Keď sme potrebovali súrne doktora, sadli sme na bicykel a išli popýtať, či by sme mohli zavolať.

Ako ste cestovali?

Kde sa dalo peši a keď ďalej na koni. Neskôr boli aj autá.

Babka ďakujem ti za rozhovor, za tvoj čas a želim ti veľa zdraviačka.

Evka Kocúrová, 7.A

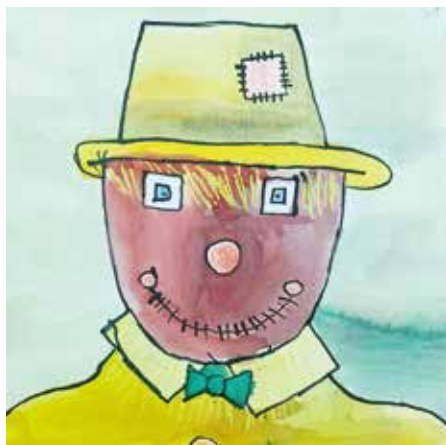

MÁME RADI DEDKA A BABKU

Každoročne sa snažíme urobiť radosť našim starým rodičom a napíšeme im list.

Samozrejme, zjádeme na poštu a odošleme. Potom doma čakáme, či

starkých naše slová potešili. Naše vyznania sú úprimné a zo srdiečka. Veď čo by sme bez nich robili. Pomáhajú nám, poláskajú i sladkú dobrotu podstrčia. Ďakujeme.

Malí spisovatelia

Očíslovaná úloha
Bola raz jedna veľa kníh sa mala Katen. Rada jedla zmrzlinu na koliesku sožiarov. Beron. Ten koláčik bol taký krásny, že by tam aj spali. Jedného dňa prišli Vanoce. Koláčik bol ešte viac osvetlený než predtým. Veľký Katen s Beron chceli ešte zmrzlinu na koliesku ale zmrzlinová bola zmrznutá.

Ako dino hovorí kľaká dážďku
Bol raz jeden dinozaurus volal sa Bevisko. Bevisko hľadá zrkadlo. Mal rád jalko zrkadlový mravčí čaj. Rodina Bevisko poslala dážďku v ktorom bola mačička. Mačička napríklad doň hore a popadolom sa zrkadlo vyfialilo čaj na zrkadlovú zrkadlovú a hovorí kľaká.

Miloslav Jasiňák, Adela Pílačková 4.A

MINISTER ŠKOLSTVA V NAŠEJ ŠKOLE

Vo štvrtok 23. septembra do našej školy zavítal minister školstva, vedy, výskumu a športu SR Branislav Gröhling. Po privítaní mu deti predviedli krátky program a následne navštívil tri triedy žiakov priamo cez ich vyučovanie. Pozrel si aj našu školskú jedáleň, okolie školy a na záver sa v aule uskutočnila beseda s učiteľmi. Ďakujeme za návštevu a tešíme sa na ďalšie stretnutie. A takto návštevu ministra vnímal náš deviatať, Marián Vargončík:

Dňa 23. septembra 2021 nás v našej škole navštívil pán minister školstva Branislav Gröhling. Jeho návšteva bola jedným veľkým zážitkom. Čo u nás pán minister robil? Pán minister sem prišiel okolo jedenástej hodiny v sprievode policajtov a so svojím tímom. Privítali sme ho veľkým potleskom a jeho obľúbeným jedlom – chlebom vo vajčiku, ktorý mu odovzdali deti oblečené v oravskom kroji.

Pani riaditeľka ich tiež srdečne privítala podaním ruky a odovzdaním kytíc. Po privítaní a predstavení sme sa vybrali do budovy B na prízemie, kde sme mali pripravené vystúpenia žiakov. Najskôr som zarecitoval báseň od Jacquesa Préverta Stránka zo zošita, potom mladý spevokol z našej školy zahral goralské pesničky, ktoré si zaspieval a vyskúšal hrať aj pán minister. Neskôr deti z letnej školy zatancovali a zaspievali pieseň.

Po skončení programu sa pán minister spolu s jeho tímom a naším vedením školy vybrali pozrieť školský areál. Boli aj navštíviť tri triedy počas vyučovania a medzi nimi bola aj naša 9.A. V rozhovore s ním sme sa ho opýtali na monitor, či ho zruší. Dostali sme aj výzvu: *vyrobiť mu miku*, ktorú sme si objednali ako deviataci na pamiatku a pozval nás do Bratislavy na exkurziu. Nakoniec sme sa odfotili spolu s ním na náš triedny

Instagram. Po návštevách tried sa išiel pozrieť do športovej haly a školskej jedálne, kde bol pozdraviť naše milé pani kuchárky. V našej školskej aule diskutoval s pedagogickým zborom a rád sa s učiteľmi aj odfotil. Pri odchode si s pani riaditeľkou podali ruku a rozlúčili sa.

Návšteva pána ministra nás veľmi potešila. Bolo nám ctou privítať ho a ukázať mu našu školu. Ďakujeme.

Marián Vargončík, 9.A

MEDZINÁRODNÝ DEŇ ŠKOLSKÝCH KNIŽNÍC

V rámci Medzinárodného dňa školských knižníc, ktorý si pripomíname štvrtý októbrový pondelok, sme sa už tradične zapojili do medzinárodného projektu „Záložka do knihy spája školy“.

Žiaci spolu s pani učiteľkou Martvoňovou usilovne pracovali

na originálnych záložkách na tému „Očarujúci svet knižných príbehov, rozprávok a básní“, ktoré si vymenili so žiakmi zo Základnej školy v Stropkove.

Týmto spôsobom si žiaci uvedomili nielen význam čítania a dôležitosť existencie školských knižníc, ale mali možnosť aj vytvoriť si nové priateľstvá so žiakmi z východného Slovenska.

STARÁME SA O ZDRAVIE

Naše telo potrebuje starostlivosť. O správnej výžive sa deti priebežne učia celý školský rok.

Dôkazom sú rôzne tematicky zamerané dni, ktoré sa týkajú správneho stravovania. Takým je aj Deň mlieka, Deň jablka, či projekt Stravuj sa zdrav, ktorý realizujeme už niekoľko rokov. Deťom sa takéto dni páčia a sú radi, keď sa sami niečo nové naučia.

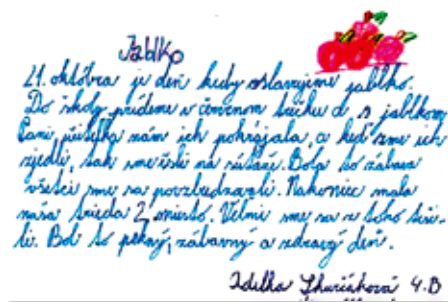
Mgr. Hvolková

V tento deň sme prišli do školy oblečení v červených tričkách. Deň bol plný súťaží, kreslenia a papania jabĺčok. Zvítazila 4.A, ale naša trieda bola na 2.mieste. Veľmi sme sa zabávali. Na tento deň rada spomínam.

Sarika Pilarčíková 4.B

Deň 21. októbra, kedy oslavujeme jablko. Do školy prideme v červenom tričku s jablkami. Pani učiteľka nám ich pokrájala, a keď sme ich zjedli, tak sme išli na súťaže. Bola to zábava, všetci sme sa povzbudzovali. Nakoniec mala naša trieda 2.miesto. Veľmi sme sa z toho tešili. Bol to pekný, zábavný a zdravý deň.

Adelka Skurčáková 4.B

Deň jablčka

V tento deň sme prišli do školy oblečení v červených tričkách. Deň bol plný súťaží, kreslenia a papania jabĺčok. Zvítazila 4.A, ale naša trieda bola na 2.mieste. Veľmi sme sa zabávali. Na tento deň rada spomínam.

HRAVO-ZDRAVO

Žiaci 1. stupňa sa 13. septembra zúčastnili výchovného koncertu HRAVO-ZDRAVO, v ktorom mohli nazrieť do sveta detských pokušení – od sladkostí až po mobily.

Formou prezentácií a piesní sa dozvedeli, ako strava, nedostatok pohybu, či mobily, ovplyvňujú celkové zdravie. Spoločne si zaspievali, zatancovali a popritom sa naučili, ako správne pohybom, vhodnou stravou plnou vitamínov posilniť svoje telo, aby bolo plné energie a dobrej nálady.

Žiaci 2. stupňa sa zase formou hudobného predstavenia s názvom TRENDSETTER zaoberali negatívnymi dopadmi televízie a reklamy, vplyvom internetu či kyberšikany.

Milión detí sa modlí ruženec

Naša škola sa aj tento rok zapojila do akcie: „Milión detí sa modlí ruženec“. Modlitbu ruženca sme obetovali za pokoj vo svete a za mier všade tam, kde vládne nepokoj, prenasledovanie kresťanov a vojny.

RABČA

Rabča sa nachádza na strednom Slovensku na severe. Rabča má okolo 5000 obyvateľov.

Ja bývam v Rabči na ulici Pod Grapou. Rabča má 4 okolité obce. Sú to napríklad: Rabčice, Oravská Polhora, Sihelné a Zubrohlava. Starosta Rabče sa volá Július Piták.

Deana Turacová 3.C

Rabča je veľká dedina. Má vyše 5000 obyvateľov. Každú zimu sa sánkujeme. Nedávno sme mali v škole deň jablka. Ja som hľadal rozdiely. Podľa mňa je Rabča veľmi pekná dedina. Urobili tam aj Solanku.

Dávid Borovka 3.C

Rabča je obec na Slovensku v okrese Námestovo, vzdialená od Oravskej priehrady približne 10 km. Dnes má druhú najľudnatejšia obec na Orave 5166 obyvateľov.

V tomto školskom roku navštevuje základnú školu 702 detí a materskú 180 detí.

Starosta obce je Július Piták. Je tu krásna príroda. Máme tu koštol. Pribudla nám na námestí Solanka. Tak tiež nám pribudol pre deti Hopkáčik. Máme prerobenú materskú škôlku, atrakcie pre deti – preliezky, šmykačky a na námestí fontána.

Ema Šurinčíková 3.C

Deň mlieka

Aj v našej škole sme si pripomenuli 29. septembra Deň mlieka.

Žiaci druhého stupňa zbierali odpadový materiál z mliečnych výrobkov a potom ho „recyklovali“, čiže kreatívne premieňali na rôzne zvieratá, predmety, mestá, autá a iné tvary.

ÚLOHOU PREVENIE U ŽIAKOV 1. – 4. ROČNÍKA JE I NAĎALEJ UČIŤ ŽIAKOV HLAVNE ZVLÁDAŤ NÁROČNÉ ŽIVOTNÉ SITUÁCIE. Žiaci sa v tomto veku zväčša ešte neorientujú v problematike užívania drog, i keď s prvými kontaktmi s alkoholom a cigaretou sa už stretávajú i v tomto veku. Čím nižší je vek dieťaťa, tým je prevencia menej špecifická a väčšmi sa orientuje na všeobecnú ochranu zdravia.

Preto na prvom stupni ZŠ volíme aktivity, zamerané na budovanie zdravej osobnosti, na schopnosť odolávať manipulácii, tlaku, na rozvoj komunikačných a asertívnych zručností, zvyšovanie sebavedomia, zvládanie úzkosti a stresu, riešenie konfliktov. Len nevhodne strávený voľný čas, zvedavosť už aj u malých detí podporujú túžbu, skúsiť niečo nové, nedovolené a riskantné. Preto sú naši žiaci neustále vedení k účte k životu a zdraviu. Prevencia, aby bola úspešná, musí byť dlhodobá, pravidelná. V tejto oblasti patrí veľká vďaka práve triednym pani učiteľkám, ktoré aj v tejto neľahkej dobe neustále pracujú nielen na vzdelávaní žiakov, ale pôsobia na nich i výchovne. Učia ich hrať sa a pracovať v kolektíve, učia, ktoré miesta môžu byť nebezpečné (opustené budovy, aleje, ihriská a parky atď.), učia ich urovnávať hádky slovami nie päsťami, chránia ich pred šikanovaním... Hovoríme o nespočetnom množstve aktivít, ktoré vykonávajú popri učení. Najdôležitejšie v tomto období je vedieť ukázať deťom cestu, ako zvládať aj boj s novými vírusmi, ako nepodliehať panike, ako zmierniť agresivitu, ktorá narastá i medzi deťmi. Učia deti pestovať úctu k sebe samému a aj k druhým, pozorujú zmeny v ich správaní (bojí sa chodiť do školy, zhoršujú sa výsledky v škole, vyžaduje aby ste poň ho chodili do školy autom, chodí domov s poškodeným odevom alebo s knihami, zadrháva sa v reči, kričí zo spánku, tvrdí, že neustále stráca peniaze, zvýšená zlosť voči rodičom, začína šikanovať mladších súrodencov...) Toto sú niektoré maličkosti, ktoré nás môžu upozorniť na podozrenie zo šikanovania. Preto je dôležité, aby sme učili deti o sebe pozitívne zmýšľať. V tomto období je veľmi dôležitá vzájomná spolupráca učiteľov a rodičov. I keď je napätá situácia v celej spoločnosti, agresivita sa stupňuje, vzhľadom k deťom je potrebné udržiavať pokojnú atmosféru, konflikty, ak sa nejaké vyskytnú, je potrebné riešiť miernou cestou. Tak, ako rodič chce pre svoje dieťa len to najlepšie, verte mi, tak to cíti aj učiteľ. Nikto sa nesnaží dieťaťu ublížiť, ale hľadať čo najschodnejšiu cestu k vyriešeniu konfliktu.

PREVENCIA V 1. – 4. ročníku v základnej škole

Na prvom stupni našej školy sme si pripomenuli Európsky týždeň boja proti drogám rôznymi aktivitami. Aktivity boli zamerané na odpútavanie pozornosti od vplyvov rôznych závislostí. Naši žiaci mali a majú možnosť zapojiť sa rôznych krúžkov, vedomostných kvízov, do rôznych športových aktivít. Vzhľadom na epidemiologickú situáciu boli aktivity riešené v triednych kolektívoch prostredníctvom triednických hodín, výtvarnej výchovy, telesnej výchovy... Žiaci boli vedení k tomu, ako efektívne využiť voľný čas, boli poučení o zdravom životnom štýle, o tom, ako rozvíjať dôveru v detskú kolektív, spoluprácu a vzájomnú pomoc. Svoje pocity žiaci vyjadrili rôznymi plagátmi, výtvarnými prácami, PC prezentáciami...

Prvý ročník smeroval svoje aktivity k nácviku komunikačných zručností, k vzájomnému spoznávaniu sa, k vytváraniu pozitívnych vzťahov v triede.

Žiaci druhého ročníka smerovali svoje aktivity k hrám, prostredníctvom ktorých sa zisťovali vzťahy medzi žiakmi v triede, žiaci 2.A sa zúčastnili prieskumu, ktorý bol zameraný na vzťahy v kolektíve.

Tretí ročník bol zameraný na preferovanie zdravého životného štýlu. Svoje názory žiaci vyjadrili kresbami a PC prezentáciami. Najaktívnejší boli žiaci 3.A a 3.B triedy.

Žiaci štvrtého ročníka besedovali na témy alkohol, cigarety, šikanovanie, sladkosti... ako sa nestať závislým... Ich triednické hodiny boli zamerané na monitorovanie postojev žiakov

k cigaretám, k alkoholu, k šikanovaniu, k zdravému životnému štýlu, k záujmu o šport.

Aktivity, ktoré realizujeme v spolupráci s CPPPaP Námestovo, (rôzne tréningy sociálno-psychologických zručností, ochrana pred kyberšikanou, bezpečný pohyb na internete, pestovanie zdravých vzťahov v kolektívoch...) boli vzhľadom k epidemiologickej situácii presunuté na druhý polrok školského roka 2021/2022.

Jediným zariadením, ktoré umožňuje žiakom tráviť voľný čas v škole, ostal školský klub. Momentálne klesol počet detí na 65, občas ostanú niektorí žiaci v karanténe. Prevencia je už len samotný pobyt v ŠKD – rodič vie, kde sa dieťa nachádza, čo robí... S rodičmi sme v pravidelnom telefonickom kontakte. Nie je to ideálne obdobie ani pre školské kluby, nakoľko dieťa je s vychovávateľom v užšom kontakte ako v škole. Dieťa smúti za rodičom, potrebuje pohladit', pošťaskať... Deti sú rozdelené do menších skupín, čo je pre nás náročnejšie. Viac času je potrebné venovať dezinfekcii hračiek. Pre všetkých je to náročné obdobie, snažíme sa chrániť deti, popri tom plniť úlohy, ktoré vyplývajú z výchovného plánu. Z preventívnych programov sme napr. v druhom oddelení uskutočnili besedu pod názvom – Drak Koroňák a Vírusáci, ktorá bola motivovaná príbehom o zlom drakovi Koroňákovi, s ktorých k nám prišlo celé vojsko Vírusákov. Po prečítaní príbehu sme besedovali hlavne o možnostiach prevencie. Na ochranu detí pre závislosťami, či už na sladkosti, alkohol alebo cigarety sme využili príbeh – Ako zajko hral a prehral.

V 1. – 4. ročníku sprostredkujeme informácie žiakom na informačnom paneli na dolnej chodbe, školským rozhlasom, tiež na webovej stránke školy. Žiaci sa tu, okrem iných informácií, dozvedia tiež o tom, kde v prípade potreby hľadať pomoc, na koho sa obrátiť.

Vážení rodičia, do budúcnosti si môžeme spoločne zaželať snáď len pevné zdravie a úspešné prekonávanie prekážok, ktoré nám prináša život.

Mgr.Škorvánkova Elena,
koordinátor prevencie 1. až 4. ročníka.

Výstup na Babiu horu

Dňa 8. septembra sa žiaci 9. ročníka zúčastnili školskej exkurzie Výstup na Babiu horu.

Počasie im prialo, výstup s úsmevom zvládli a mohli si užít krásny výhľad priamo z vrcholu Babej hory.

Naša jeseň

S príchodom školského roka sa začala aj naša tvorivá práca. Hoci nás pandémia neopúšťa, v žiadnom prípade si nedáme vziať elán do práce.

Pani učiteľky vymýšľajú deťom aktivity a súťaže, ktoré ich bavia, naučia a v tomto období pomáhajú prekonať možno stres a úzkosť. Nech je škola miestom, kde sa cítiť dobre. Tentoraz deťom pomohli aj rodičia. Spolu tak stvorili nádherné výtvary, ktoré zdobili našu školu. Ich práca bola, samozrejme, aj odmenená. Na hodinách výtvarnej výchovy zas pod vedením pani učiteliek cibrili svoje umelecké cítenie.

ŠKOLA V PRÍRODE alebo týždeň v objatí Belianskych Tatier

Doslova obklúčení horami prežili naši piatáci krásny vzdelávací týždeň. Od pondelka dvadsiateho do piatku dvadsiateho štvrtého septembra si užili čistý tatranský vzduch a denne sa im z okien hotela vynárali nádherné výhľady na Ždiarsku vidlu, Havran i Hlasnú skalú.

Po príchode do malebnej dedinky Ždiar sa pomaly presunuli do horského hotela Magura v Monkovej doline, kde už čakali útulné izby a chutný obed. Deti sa zoznámili s animátormi a hneď sa vrhli na pripravený indiánsky program, ktorý s rovnakým nadšením spoločne absolvovali každé popoludnie.

Animátorský program bol na vysokej profesionálnej úrovni. Splňal motivačné, tvorivé, náučné a zábavné prvky. Začínal sa nástupnou piesňou, ktorú si žiaci vyspevovali ešte na piatkovej ceste domov. Prostredníctvom hravých aktivít poznávali Slovensko, zopakovali si počty, prírodovedu i slovenčinu. Pobyt na čerstvom vzduchu a množstvo pohybu im nahrádzal hodiny telesnej výchovy.

Keďže počasie skutočne prialo novým zážitkom, doobedia väčšinou trávil vonku. Nemohli chýbať ani poznávacie vychádzky do okolia. Utorňová náučná turistická prechádzka po chodníčkoch národného parku umožnila žiakom bližšie spoznať tatranskú prírodu a štvrtkový poznávací výlet do dediny im priblížil rázovitú

obec s typickou architektúrou. Stred týždňa bol trochu daždivý, ale keďže hotel disponoval veľkou spoločenskou miestnosťou, mohli sa v nej pohodlne urobiť spoločné aktivity. Deti mali ranú rozcvičku, zaspievali si v sprievode svojich spolužiakov heligonkárov, vypočuli zaujímavú prednášku o bohužiaľ aktuálnej téme šikanovania a pozreli film s podobnou tematikou.

Dni ubiehali veľmi rýchlo. Posledný večer na žiakov čakalo vyhodnotenie družstiev, na ktorom boli všetci odmenení krásnym tričkom, výherným diplomom a cenami. Skvelou bodkou za programom bola rozlúčková diskoteka s úžasnými animátormi.

Po piatkových bohatých raňajkách sa všetci rozlúčili, nasadli na autobus a s hlavami a srdiečkami plnými zážitkov sa vrátili domov.

Mgr. Anna Tarčáková

NAPÍŠ NÁM SVOJ STRAŠIDELNÝ PRÍBEH

Počas mesiaca november prebiehala v našej škole ďalšia súťaž.

Spočívala v tom, že žiaci mali napísať strašidelný príbeh, ktorý sa im stal a vydesil ich. Do tejto súťaže sa zapojilo 18 žiakov, ktorí napísali 20 hrôzostrašných príbehov. Všetci mali pekné príbehy, na ktorých sme sa aj

poriadne vydesili. Každý jeden žiak, ktorý sa zapojil do súťaže, dostane bod do celoročnej súťaže o Naj triedu. No a najstrašidelnejšie príbehy sme po veľkom rozhodovaní umiestnili nasledovne: 1. miesto: Veronika Iskierková 8.B;

2. miesto: Vanesa Brišáková 8.B a Ne-la Kšenzuláková 6.C; 3. miesto: Filip Lonek a Lea Mešková zo 6.A.

Čestné uznanie: Lukáško Šurin, 1.B. Umiestneným žiakom blahoželáme a všetkým zúčastneným ďakujeme. Marián Vargončík a Alexandra Šturekaová, 9.A.

A tu sú ocenené príbehy:

Záhľadný zvuk z podkrovia

V jeden podvečer som zadriemala na gauči. Asi o jednu hodinu som sa zobudila, zistila som, že dom je úplne prázdny.

Už bola tma. Keď som sa spamätala z ľahkého spánku, zavolala som rodičom, čo sa deje. Naši odišli na nejakú návštevu, moc som im nerozumela, v telefóne bol hluk. Mala som pocit, že sú na nejakej oslave a z maminho tónu som spoznala, že sa jej tam nechce byť. Chcela som sa spýtať, kedy sa vrátia, no mamina rýchlo položila. Celkom ma to znepokojilo, no nechala som to tak. Chvíľu som len tak ležala a potom som pocítila hlad. Rozhodla som sa, že je čas na večeru. Už bolo naozaj čierno, tak som po ceste do kuchyne rozsvietila všetky možné svetlá. Snažila som sa spraviť si niečo dobré

pod zub, no zrazu som niečo začula. Ovládol ma strach, nevedela som, čo ďalej. Nedokázala som pohnúť ani malíčkom, tak veľmi som sa bála. No keď sa chvíľu nič nedialo, upokojila som sa. Spokojne som sa posadila k stolu a počula som to zase. Už som nemala taký veľký strach, no aj tak som sa bála. Povedala som si, že sa zachovám odvážne a nájdem zdroj toho zvuku.

Obišla som celý dom, no nikde nikoho. Vedela som ešte o jednom mieste v dome, no ani by mi nenapadlo ísť tam sama potme. Podkrovie. No keď sa zo slabučkého zvuku stával silnejší a silnejší, už som to nemohla vydržať a rozhodla sa pre naozaj hrdinský čin. Preskúmam podkrovie. Nebolo to pre mňa ľahké ísť na také temné miesto sama. Mala som baterku, no aj tak som skoro nič nevidela a zvuk stále silnel.

Bála som sa, čo sa stane, keď nájdem zdroj toho zvuku. Počula som, ako zvuk ide spoza mňa a trochu sa mení. Keď sa zvuk začal prehĺbovať, necítila som sa dobre a už som sa nesnažila byť odvážna. Zutekala som z podkrovia a volala rodičom. Srdce mi bilo viac ako zvon. Nemohla som prestať myslieť, ako sa z pokojného podvečera stal hororový film, o ktorom neviem, ako skončí. Naši mi nezdvihali. Zrazu pred domom zastavilo auto. Boli to oni. Odľahlo mi. Rozutekala som sa von za nimi.

Niekoľkokrát som sa im to pokúšala vysvetliť, no neverili mi. Dodnes hovorí, že sa mi to len zdalo. Dokonca som s nimi bola aj v podkroví, aby mi verili, no po záhadnom zvuku akoby sa zľahla zem. Každý, komu som to povedala, si myslí, že som si to vymyslela, no ja viem, čo sa stalo.

Veronika Iskierková, 8.B

Prespávačka v lese

Bol raz jeden pekný slnečný deň. Ja a Karol sme sa rozhodli prespať v lese. Bol to deň – prvý november – SVIA-TOK VŠETKÝCH ZOSNULÝCH. Deň, kedy dušičky vychádzajú von. Pripravili sme sa na to.

Zobrali sme stan, spacie vaky a nejaké to jedlo, a hlavne baterky na svietenie večer. Cestou sme si vyhládli pekné miesto na prespávanie, ale to sme nevedeli, čo nás v noci bude čakať. Tak sme sa rozložili v tmavom lese. Rozkladali sme stan a potom sme sa Karolom rozprávali. Pri toľkej práci sa nám rýchlo zotmelo a ani sme si nevšimli, že je veľa hodín. Rozhodli sme sa trochu okolo stanu popozerať. Vzali sme baterky a išli sme na prieskum okolo stanu. Našli sme polorozbitú hojdačku. Báli sme sa ísť k nej, ale naša zvedavosť bola väčšia a väčšia. Nakoniec sme sa odhodlali a na naše prekvapenie to nebolo až také hrozné.

Ale okolo hojdačky bola divná zima a hmla. Vydesení sme sa rozhodli vrátiť späť do stanu.

V stane sme začali rozprávať, čo sme zažili pri hojdačke. Boli sme natoľko zvedaví, čo sa tam dialo, že sme sa rozhodli to preskúmať neskôr. Karol povedal: „Myslíš si, že keď nebudeme spať celú noc, že sa nám nemôže nič stať?“ Ja som na to odvetil: „Myslím, že nie, treba to preskúmať a budeme v strehu.“ Dostávali sme stan, založili sme oheň, aby sme sa trochu zohriali v tmavom lese. Vtom sme začuli v kroví šuchot, šuch-šuch. Poobzerali sme sa po okolí, ale nič sme nevideli, tak sme tomu nevenovali pozornosť, že to iba vietor zafúkal. Začali sme opekať klobásku, lebo sme už od strachu aj vyhládli. Vtom zase šuchot, šuch-šuch. A zas šuch. To nám už nebolo jedno, veď vietor nefúka. Vzali sme teda baterku a išli sme preskúmať, čo nás to straší. Svičili sme si na cestu a ako sme tak kráčali, celý čas pred nami znel šuchot. To znamenalo, že to stále šlo pred nami. Prepadol nás veľký strach a obavy. Čo

ak sa nám niečo stane a nik nás nebude počuť? Ako sme kráčali tmavou cestičkou v lese, tak sme sa ocitli pri opustenej hojdačke. „Karol, to je divné miesto.“ „Filip, ja mám veľký strach“ vraví Karol. Vtom riadny rachot sa ozýva z lesa, práááask. „Karol, čo to je?“ „Neviem, Filip.“ Vtom sa na hojdačke zjavila malá tmavá postava a začala sa hojdať. A už nám nebolo všetko jedno. Rozbehli sme sa nájsť stan. Ako sme utekali, nevšimli sme si, že sa nám vybila baterka a utekali sme tmavým lesom potme. Keď sme si mysleli, že už sme v bezpečí, zastali sme. Vôkol nás bola tma a zistili sme, že sme sa stratili. Kdesi v diaľke bolo malé svetlo. Išli sme za ním. To svetlo bolo pri stane. Bol to oheň, ktorý nás zachránil. Vzali sme mobil, kde sme si našli mapu, ktorá nás doviedla domov.

Celý vystrašení, uzímení a radi, že už sme konečne doma v bezpečí. Bol to strašný zážitok. Už nikdy nepôjdeme do lesa večer. Mali sme veľmi zlý nápad ísť prespať do lesa. Bol to zlý zážitok. Filip Lonek, 6.A

Preskúmali sme vesmír

Vedeli ste, že ...?

- Jeden deň na Merkúre trvá skoro 3 pozemské mesiace?
- Teplota na povrchu Venuše je približne 470°C?
- Okrem Zeme je Mars jedinou planétou slnečnej sústavy, na ktorej môže pristáť človek?
- Jupiter nemá pevný povrch?
- Prstenec Saturna tvorí pás malých úlomkov, ktoré okolo planéty obiehajú?
- Urán je najchladnejšia planéta slnečnej sústavy?
- Neptún má modrú farbu?

Tieto a ešte veľa ďalších zaujímavých

Sen

Mám nenaplnený sen
stráviť s tebou jeden deň.
Od rána až do večera
v naručí ťa stále zvierat.

Ísť do kina, parku,
nezačínať žiadnu hádku!
Počúvať tvoj nežný hlas,
vnímať každú z tvojich krás.

Pozbieral som odvahu,
pozval v škole na prahu.
Strávil s tebou celý deň.
Bohužiaľ to bol len sen...

Richard Jašák, 8.A

informácií sme sa dozvedeli pri tvorbe projektov o našej Slnečnej sústave.

Žiaci 4.A triedy

O₂ Športová akadémia Mateja Tótha

ĎAKUJEME všetkým, ktorí nám posielali hlasy a naša škola vyhrala pre deti akadémiu Mateja Tótha, vďaka ktorej sme získali množstvo športových pomôcok. Deti dostali od Mateja Tótha tričká na tréningový proces. Pani učiteľky Marcela Skočíková a Eva Štefaničiaková predtým ako začali trénovať, museli absolvovať viacdnové školenie pod vedením odborníkov O₂ Športovej akadémie Mateja Tótha. Každý tréner sa riadi špeciálne vytvorenou metódikou. Na tvorbe metodických materiálov a postupov sa podieľajú odborníci z Fakulty telesnej výchovy a športu Univerzity Komenského v Bratislave a Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, fyzioterapeuti zo Slovenskej zdravotníckej univerzity a tím psychologov.

Nedostatok pohybu u detí je problém, ktorému sa akadémia venuje už piaty rok. Tréningový proces v akadémii stojí na troch pilieroch: športový tréning, vývojová kineziológia a psychologická príprava. Každý tréning má presne stanovený obsah a cieľ, ktorý tréner realizuje. Na tréningoch sa venujeme všeobecnej pohybovej príprave, ktorá je potrebná pre každý šport. Pripravujeme

SÚŤAŽE...

Najkrajšia jesenná dekorácia Počas celého mesiaca október prebiehala v našej škole súťaž v tvorení jesenných dekorácií.

Vyhodnotenie je nasledovné:

1. miesto: Odumorková Diana, 5.C
2. miesto: Kocúr Pavol, 3.A
3. miesto: Alica Revajová, 7.B
4. miesto: Kocúrová Eva, 7.A
5. miesto: Pitáková Diana, 5.B
6. miesto: Špigura Pavol, 6.A

Geografická olympiáda V školskom kole Geografickej olympiády, ktorá sa uskutočnila dňa 24. 11. 2021, boli žiaci Marián Vargončík, Rudolf Žofaj, Jakub Zboňák, Lea Zboňáková, Miriam Kovalíčková, Dávid Skurčák, Šimon Samčík, Peter Vorčák, Emma Slovíková úspešní riešitelia, a preto postúpili do okresného kola. Gratulujeme im a prajeme veľa úspechov.

Zber papiera

Posledný októbrový týždeň sa v našej ZŠ a MŠ uskutočnil zber papiera. Vyhodnotenie:

1. miesto: 4.B, 895 kg
2. miesto: 1.C, 549 kg
3. miesto: 4.D, 420 kg

Jednotlivci:

1. Veronika Špigurová 8.A 546
2. Jasminka Zboroňová 1.B 309
3. Sara Pilarčíková 4.B 186
4. Erika Skurčáková 4.D 170
5. Jakub Skurčák 4.B 155
6. Ema Slovíková 5.A 135
7. Oliver Slovík 4.A 135
8. Natalka Gabrielová 5.B 118
9. Eliška Skočíková 5.A 116
10. Martin Žitňák 4.B 113
11. Rebeka Brandysová 1.C 111
12. Ľuboš Tarčák 1.C 106

deti na športové výkony, učíme ich správne vykonávať pohyb a formy, akými to realizujeme, sú plné radosti.

Množstvo výskumov dokazuje, že pohyb a športovanie robí ľudí šťastnejšími a zdravšími. Deti učíme systematicky a správne športovať, mať z pohybu radosť, ktorá pretrvá do dospelosti. Pravidelný pohyb zvyšuje u detí pozornosť a zvyšuje ich pohybovú zdatnosť.

O₂ Športová akadémia Mateja Tótha prebieha na celom Slovensku a ročne tam trénujú tisíce detí. Sme šťastní, že aj žiaci ZŠ s MŠ Rabča môžu byť jej súčasťou a tešiť sa na osobné stretnutie s olympijským víťazom.

ZO ŽIVOTA MATERSKEJ ŠKOLY

Materská škola otvorila nový školský rok. Po prázdninách k nám zavítali detičky, ktoré už navštevovali materskú školu, ale niektorí sa v triede ocitli prvýkrát.

To bolo naozajstné dobrodružstvo – nové prostredie, kamaráti, iné hračky ako doma, ale aj my, pani učiteľky. Berieme zodpovednosť za deti a tak sa stávame druhými maminkami.

Deti sa už adaptovali, niektoré s plačom, iné sa tešili na svojich kamarátov, všetko sme ale zvládli a tak sa mohol začať ďalší rok s novými dobrodružstvami.

Vďaka patrí rodičom, ktorí akýmkoľvek sponzorským darom prispievajú druhému domovu ich detí.

Bezpečne v škôlke i okolí

Chôdza cez cestu, popri ceste, jazda na bicykli, kolobežke, ako sedieť v aute, keď dieťa s vami cestuje – o tom všetkom nám bol hravou formou porozprávať policajný predstaviteľ Tibor Šándor.

So svojím kamarátom zahrali na harmonike a husliach, my sme si mohli zatancovať, zaspievať, ale sa aj zasmiať a skutočne zabaviť. Škôlkarov prekvapil dopravným pexesom, ktoré nám bude pripomínať tento deň.

POKLADY ZÁHRADY, ALEBO V ČOM SÚ SKRYTÉ

Vo všetkých triedach vznikali rôzne výtvy, z papiera alebo dozobním skutočnej zeleniny či ovocia.

Deti s chuťou počítali, robili si jednohubky, modelovali z plastelíny, tvorili rôzne príbehy, rýmy, alebo príbehy jazykovej skúsenosti.

Intenzívne skúmali všakovakú zeleninu a ovocie, ochutnávali, krájali, obtláčali. Takouto formou zisťovali, že ovocie a zelenina sú pre ľudský organizmus veľmi prospešné a mali by v jedálničku zastávať dôležité miesto.

V spolupráci so školskou jedálňou majú deti vo zvýšenej miere zabezpečené ovocie i zeleninu, ktoré dodávajú šmrnc každému jedlu.

Október – úcta k starším

Aj tento rok ako každý iný slávime v októbri DEŇ STARÝCH RODIČOV.

Pre babku a dedka sme si pripravili darčeky, ktoré im ich vnúčatka zanesli a prekvapili ich. My naším starým rodičom tiež chceme popriať a prikladáme krátku modlitbičku, ktorá ich zahreje pri srdiečku.

Bože, ďakujem Ti za tie dva páry očí, z ktorých si urobil súčasť môjho života. Ďakujem za každý ich pohľad, ktorý

ma jemne hladí a láskavo tíši.

Ďakujem za ich úsmev, ktorým rozjasňujú moje dni.

Ďakujem za ich povzbudivé objatia, ktoré sú mi oporou.

Ďakujem za ich dobrotnú pomoc a ich modlitby.

Ďakujem za ich srdcia, z ktorých sála láska.

Ďakujem za tie dva nevysychajúce pramene pokory.

Bože, ďakujem Ti za babku a ďakujem Ti za dedka.

Narodeniny materskej školy

Pri príležitosti výročia prvej detskej opatrovane, ktorá bola založená v Banskej Bystrici 4. novembra 1829, sme si aj my uctili tento významný deň formou tanca a spevu.

Nechýbali ani dobroty. Je úžasné pri pohľade späť vidieť premeny, ktorými naša materská škola prešla. Materská škola v Rabči nezaostáva,

naopak inovuje sa a je jednou z klenotov obce. Tu sme boli vychovávaní. my, naši rodičia, starí rodičia, teraz naše deti. Je pýchou nás všetkých.

Šarkaniáda

Každý rok doma deti s rodičmi vyrábajú šarkana. Ani tento rok nebol výnimkou.

Do tvorby sa zapojilo veľké množstvo škôlkarov. Tí boli odmenení.

V zdravom tele zdravý duch

Naši škôlkari nezaostávajú za dospelými.

V novembri si precvičili telíčka, naučili sa, čo to o zmysloch, zúbkoch i o zdraví, ktoré v poslednej dobe väčšine chýba.

Ako sa hovorí: V zdravom tele zdravý duch. Touto cestou sa chceme poďakovať školníckam, upratovačkám a všetkým zamestnancom

materskej školy, ktorí sa dennodenne starajú o naše zdravie formou prevencie a neustálej dezinfekcie. Ďakujeme!

ZO ŽIVOTA MATERSKEJ ŠKOLY

Inklúzia detí

Materskú školu nenavštevujú len intaktné deti. Starostlivosť je poskytovaná aj deťom s autizmom, ADHD či iným hendikepom.

Snažíme sa vytvárať vhodné podmienky pre ich vzdelanie, aby sa cítili dobre a radi navštevovali materskú školu. Je neuveriteľné, aké pokroky robia za tak krátky čas.

Nad pojmom inklúzia visí veľký otáznik. Mnohí si nevedia predstaviť skĺbiť vyučovanie intaktných detí s deťmi s hendikepom. Preto sa snažíme zaradiť do vzdelávacieho procesu aj tieto deti. Nešlo by to bez našich osobných asistentov, ktorí sa deťom

venujú, pracujú s nimi, vytvárajú bezpečnú a pokojnú atmosféru pri vzdelávaní, ktorú veľmi potrebujú. Našou prioritou je, aby sa cítili v bezpečí a mohli napredovať vo svojom vývine v čo najväčšej miere. Avšak máme na zreteli aj prítomnosť intaktných detí.

Práca našich osobných asistentov priniesla prvé výsledky, z ktorých sa veľmi tešíme.

Dúfame, že prítomnosť osobných asistentov sa zvýši a my budeme môcť pracovať s takýmito deťmi aj v budúcnosti.

Bez osobného prístupu, dohľadu, asistencie im totiž nie je možné zabezpečiť kvalitné vzdelávanie a následne vzdelanie.

Zahrajko

Napriek situácii, ktorá vládne, zavítal do materskej školy

Spevom a tancom rozveselil srdiečka malých škôlkarov, ale aj pani učiteľiek. V rámci psychohygieny sme sa zabavili a zatancovali si.

Súťaž pramienok

Materská škola sa zapája do rôznych súťaží.

Jednou z nich bola súťaž s názvom PRAMIENOK. Deti využili svoj výtvarný talent. Ich úlohou bolo nakresliť obrázok na environmentálnu tému. Fantázii sa medze nekládli.

Deti prispeli krásnymi dielami, ktoré, dúfajme, budú aj víťazne ocenené.

GRATULUJEME pani učiteľke Alenke Toporovej

Pri príležitosti okrúhlych narodenín pani učiteľky by sme chceli aspoň v krátkosti, veršíkom zaželať všetko dobré k jej okrúhlemu jubileu.

*Keď sme boli maličkí,
boli sme vaše detičky.
Všetko sa však otočilo,
o pár rokov rezko smelo.*

*Len vy ste sa nezmenili,
svieži úsmev žiari z vás,
presne ako v ten minulý čas.
Na kolienkach už vám
sedieť nebudeme,
no aspoň veršíkom zaželať chceme.*

ŠKOLSKÝ KLUB DETÍ

